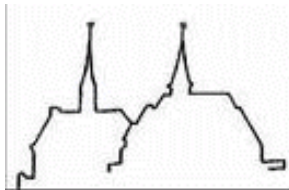

Inwijding

Nagenoeg alle oude religies kenden de klassieke wet, dat wanneer de ziel (of de mens) wil leven, zij (hij) éérst dient onder te gaan. Men streefde naar innerlijke ervaring en het zeker weten van wat men geloofde. Men wist dat een religie die alleen bestaat uit openbaringsgeloof, spoedig weer tot ontbinding zou overgaan. Het moet om echt doorleefd geloof gaan, wat onwrikbaarheid en stavast in de mensen tot stand brengt. Men wist dat religies de mensen een spiegel voorhouden, waarin men het beeld ziet van een mens die geen eigen innerlijk meer heeft. Daarmee kunnen religies de mensen manipuleren zoveel als zij willen. Dat is dan ook heel veel gedaan in het verleden, en nog heden ten dage!

De mens dient eerst onder te gaan om opnieuw op te kunnen staan. En dan niet eerst ondergaan door in de spiegel van religies te kijken, maar door in de spiegel der Wet te kijken. Helaas, doordat de religies de mensen dom houden, verstaan zij de bijbelse symboliek niet meer. Ze begrijpen niet meer de mythen waarin veel waarheden tot ons komen, maar vatten deze op voor historische werkelijkheid. De mensen kunnen alleen nog materieel denken, niet meer symbolisch. Een symbool is een ervaringswerkelijkheid, van datgene wat niet in woorden uit te drukken is. De mensen zijn getraind om te geloven wat de kerken hen voorschrijven. De kerken hebben hun geloof opgeschreven in regels, belijdenissen en dogma's. Zij hebben een val opgezet waarin ze zelf gevangen zitten. Ook de hele christelijke cultuur is om die oorzaak mede in de val gelopen en zit daar onwrikbaar vast. Men kan niet meer terug, indien men al terug zou willen. Wijzelf en onze vaders hebben het zogenaamde 'christelijke Westen' geschapen. Wij hebben het gemaakt tot wat het nu is, nl. een christendom dat meer problemen heeft veroorzaakt dan het heeft opgelost. Wij gaan zelf gebukt onder de lasten van de door onszelf veroorzaakte wanorde. Hoe komt dat?

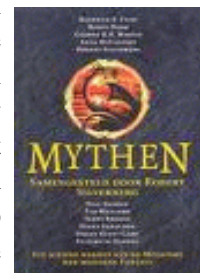
Doordat wij anderen zijn gaan volgen die meer zichzelf dan JHWH en de naaste op het oog hadden. Wij mogen geen anderen, instituten, kerken, organisaties of wat dan ook volgen, maar dienen op onze

innerlijke stem te letten en die te gehoorzamen. Dat is de stem van ons geweten, van JHWH in ons hart. Wat anderen ons opleggen of voorschrijven is niet óns leven, maar hún leven. Wij mogen niet afhankelijk zijn van anderen, van bemiddelaars, die profiteren van onze onkunde en naïviteit. Wij moeten vrij zijn en een eigen mening vormen. Dan pas zijn wij in staat om wat buiten ons is te observeren. Onze geest moet vrij zijn, om te kiezen wat waarlijk goed en recht is.

J.C. Pearce schrijft in zijn boek: 'Terug naar de intelligentie van het hart', dat religie in de mens negatieve culturele indrukken veroorzaakt, die de mens blokkeren in de verwezenlijking van zijn ware natuur. Volwassenen hebben veelal negatieve invloed op de neurale en hormonale interactie tussen het hart en de complexere structuren in de zich ontwikkelende hersenen van kinderen. Hierdoor blijven wij generaties lang vastzitten in de meest primitieve vormen van geweld en wreedheid, bijgelovigheid en angst.

De oude mysteriereligies draaiden allen rond de inwijding van de mensen. Een mens dient op de één of andere wijze ingewijd te worden om de mysteries van zijn bestaan te leren kennen. Daartoe bestonden de oude mythen. Er trad vervlakking op onder de mensen, men zocht naar houvast in een wankelende wereld. De mythen boden hen geen houvast meer, want men begreep ze niet. Dus ging men de mythen ontmythologiseren en voor werkelijkheid houden. De mythe van Jezus is men gaan omzetten alsof het erin zou gaan om een historisch persoon, en als of de verhalen in de evangeliën historische gebeurtenissen waren. Dat het in de mythen om de inwijding ging, om het opnieuw geboren worden, waaraan een sterven voorafgaat, dat wist men niet meer. Deze vloek van onwetendheid heeft het christendom getroffen en het lijdt daar tot op vandaag toe nog onder. Het christendom is de mythe van Jezus, van de zogenaamde erfzonde, de hemel, duivel en hel, en andere zaken meer, voor werkelijkheid gaan houden, door ze rationeel op te vatten als historische feiten. Men heeft voor deze feiten geen enkele betrouwbare voedingsbodem. Het is dan ook

onwaarschijnlijk dat het christendom nog te redden zou zijn door een nieuwe reformatie of opwekking. Er dient een algehele nieuwe geboorte plaats te vinden, nadat het christendom gestorven is. Het christendom dient de mythen en haar geloofswaarheden niet ánders te gaan zien, maar het zal zélf geheel ánders dienen te gaan zien, nl. met verlichte ogen des verstands. Immers, het christendom is op sterven na dood. De kerkgangers die week in week uit de wet en geloofsbelijdenis horen voorlezen, weten nagenoeg niet wat erin staat en wat er van hen gevraagd wordt, noch hoe ze ermee moeten handelen in de praktijk. Het gaat alles over hun hoofden heen en doet hen niets meer.

De mythen, gelijkenissen, wonderen, profetieën, legenden, etc. zijn slechts vanuit ons 'dromende' bewustzijn te benaderen. Ze laten zich niet rationeel verklaren. De Reformatie heeft weliswaar oog gekregen voor het verval van het christendom, maar schoot tekort. De Reformatie zag dat het christendom versteende en de mythen niet meer verstond.

Men verstond ze echter zelf ook niet meer, en vandaar dat men het Woord via de prediking centraal zette: Sola Scriptura, Sola Fide en Sola Gratia. De Reformatie wierp veel van het R.K.-mysterie-handelen van zich af, maar dat was niet voldoende. De prediking van het Woord is niet het diepste religieuze, het eigenlijke waar het om gaat. Het gaat in en om de grote vragen van ons bestaan, om het niet met woorden uit te drukken mysterie van het leven en sterven!

En dát wordt in en via de mythe benaderd als een 'droom-werkelijkheid'. Het gaat om het aanschouwen van het mysterie via ons derde oog, om de bewustwording van ons innerlijke weten, het kennen van binnenuit. Dán pas leert men -als ons ik gestorven is- het mysterie van het leven kennen. Dan leert men het niet onder woorden te brengen geheim kennen! Dan ervaart men de kracht en werking van de Geest van JHWH, wat alleen in symbolen weer te geven is. Dan gelooft men niet,

**Sola
Scriptura**
IS UNBIBLICAL

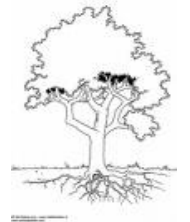
maar ervaart men het bovennatuurlijke. Dan ontvangt men vergeving van zonden en ziet men zich schoon.

Bezieling

Ons lichaam wordt op vier manieren bezield, nl.: plantaardig, dierlijk, rationeel en hemels. De vier elementen zoals de ouden die kenden, nl.: aarde, vuur, water en lucht kunnen de mens leven en dood brengen. Wij mensen zijn uit de aarde genomen, gevormd, en worden erdoor gevoed. Uiteindelijk worden wij ook weer in de aarde begraven, eraan teruggegeven. De aarde slokt ons als het ware weer op. Het vuur geeft ons warmte, maar men kan er ook door verbrand worden. Het water is om onze dorst te lessen en ons ermee te reinigen, maar men kan er ook in verdrinken. De lucht is om ons van zuurstof te voorzien, maar een orkaan kan ons ook van de aarde wegvagen.

Wij zijn aards, maar pas als we onze wortels stevig genoeg in de aarde hebben geschoten -net als de bomen-, zullen we elke orkaan overleven. Zelfs na een brand kunnen we alsdan opnieuw loten voortbrengen.

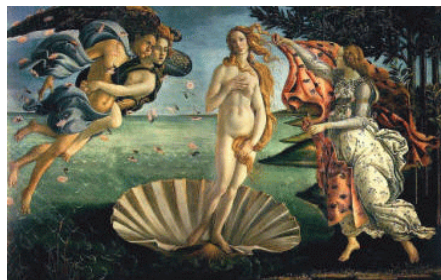
Wij beginnen echter op het elementaire minerale vlak, om te groeien, waarna we ons op het geestelijke vlak dienen te ontwikkelen. Wij zijn zoekers naar de werkelijkheid. Het is volgens kwantumfysici voor ons onmogelijk om de buiten ons liggende werkelijkheid te leren kennen en deze te beschrijven. Alléén symbolen kunnen die werkelijkheid woordeloos weergeven. Neem het symbool van de graankorrel die sterft, om daardoor weer veel vrucht te kunnen voortbrengen. Dit proces laat ons zien dat er in het leven een zekere crisis dient te ontstaan. Een crisis die het risico in zich draagt dat wij eraan sterven, maar juist daarin opent zich de mogelijkheid om tot een voller bewustzijn te komen. Ook de rups die zich in een cocon wikkelt en sterft, wordt door de kracht der zon gewekt om als vlinder te ontwaken. In deze processen voltrekt zich een crisis op leven en dood, waarbij het leven overwint.

Kerstening en verheidensing

In de begintijd was het christendom meer een stadsreligie. De boeren op het platteland deelden er niet in. In die tijd deed de kerk veel aan

liefdadigheid, wat op de heidenen grote indruk maakte. De heidenen konden zich gemakkelijk bekeren, doordat de meeste feesten en gebruiken der heidenen door het christendom werden overgenomen en er een christelijke saus overheen werd gegoten. Alzo werden veel heidenen gekerstend tot christenen. Ook de heidense symbolen werden overgenomen, zij het niet altijd bewust. Men gaf er andere namen aan en een christelijke betekenis. In deze symbolen zaten veel overeenkomsten, zodat de mensen ze gemakkelijk konden begrijpen. De christelijke religie bestaat dan ook dank zij haar symbolen. Niet de abstracte zaken brengen een religie tot bloei. Religie werkt immers op de verbeelding der mensen, zeker als het ook een universele visie heeft. Het christendom is daarbij de weg ingeslagen van de ontmythologisering. Men wist geen raad meer met de mythen van veel bijbelse boodschappen. De wonderen, hemel- en hellevaarten en dergelijke kunnen wetenschappelijk gezien nooit hebben plaatsgevonden.¹ Men keek naar de heidense dichters en wijsgeren, en men zag dat deze onbewust ook waarheid spraken, zodat Augustinus en anderen zelfs een beroep op hen deden. Justinus zei dat de opvattingen van christenen en heidenen nauwelijks verschilden van elkaar. Daarbij ging het vooral over de opvattingen over de menswording der godenzonen. Aanvankelijk nam het christendom wel afstand van de heidense godsdienst, maar het nam daarbij geen afstand van de heidense symbolen en begrippen. De heidense filosofie werd dan ook graag gebruikt om de leerstellingen van christelijke 'waarheden' ermee te formuleren. Hierdoor ontstond de intellectuele bovenbouw der

De schelp is een heidens symbool (Venus) van de voorchristelijke vruchtbaarheidsrite, dat de geboorte weergeeft, en door de kerk als wedergeboorte-symbool is overgenomen

¹ In de boeken van Tjeu van de Berk kan men hierover uitgebreid lezen

kerkvaders, en een lekenstand.² Clemens zag in Orpheus de Christus. In de catacomben werd Christus uitgebeeld als de Orpheus-herder. Ook het Ichthus-vissymbool komt waarschijnlijk van Orpheus. Des nachts kwamen christenen samen om te dromen over de god Asklepios en hun genezing. Bij de graven van martelaren lieten christenen de heidense feesten en drinkgelagen toe. Het was dan ook niet alles goud wat er blonk in die tijd! In de heidense tempels verving men heidense symbolen door kruisbeelden en relikwieën. Maria en kind nam men over van Isis en Horus, Semiramis en Tammuz.

Orpheus

Volgens de schrijver Praet is het christendom vanaf de 4e eeuw grotendeels gebaseerd op het fundament van het oude heidendom. Dat dit voor veel christenen niet zo fraai is om te weten, is begrijpelijk. Het christendom vertoonde daarbij ook grote gelijkenis met de haar omringende mysterie-godsdiensten. Deze religies hadden op de mensen een zeer grote aantrekkingskracht. Mithras, Adonis en Helios en andere culten werden dan ook verchristelijkt. Aldus bracht het christendom géén nieuwe religie, zoals dikwijls wordt gesuggereerd, maar door de heidense gebruiken over te nemen kon het uiteindelijk zegevieren. Niet de verlossing door Jezus en een heerlijk hiernamaals waren de factoren van de groei van het christendom. Niet op het rationele vlak, maar op het irrationele vlak heeft de christelijke religie haar overwinning behaald op het heidendom. Deze overwinning behaalde het door de symbolen en mythen over te nemen en te verchristelijken. Het waren niet de abstracte begrippen die de mensen inspireerden, maar de mythen, de taal der verbeelding.

² In het blad 'Plus Magazine januari 2010' schrijft Jenny Arean het volgende: "Als ik op de televisie die concilies zie, die duizenden kardinalen, al die mannen met jurken, dan ervaar ik dat als eenzelfde etalering van macht als bij de 1 mei-defilés op het Rode Plein en denk ik: daar kan niets goeds van komen'.

Hemelreizen en de Christos-ervaring

Men kende tijdens de eerste eeuwen van het christendom twee mogelijkheden om God te leren kennen, nl.. die van het geloof, én die der gnostiek. Dat vormde voor hen geen tegenstelling, daar deze krachten in elkaars verlengde lagen. In de theologie van die dagen is Christus de rechterhand des Vaders geworden, hij die de geheimen van God bewaakte. Slechts enkele ingewijden krijgen deel aan deze geheime kennis. De ingewijden konden een zielenreis maken met een soort lichtvoertuig -een Merkabah- om alzo God te mogen aanschouwen. Ook in andere religies komt het maken van hemelreizen voor. De mensen leefden in die tijd bij religieuze voorstellingen. De clerus kon de goedgelovige massa allerlei onwerkelijkheden op de mouw spelden. Iets was geloofwaardig in de oren der mensen als het absurd klonk (*credo quia absurdum*). Wij mensen hebben het vermogen om ons iets voor te stellen. Dat vermogen is uniek, maar er kleeft wel een groot gevaar aan. Wij

vormen ons gemakkelijk foutieve denkbeelden. Wij maken van een onbekende die ons opbelt een voorstelling, die nooit blijkt te kloppen met de werkelijkheid. De mensen werd een hemel voorgehouden bij gehoorzaamheid aan de kerk. Men kreeg in de kerk er een voorsmaak van. Men kon zelfs hemelreizen maken. Immers, ook de profeet Ezechiël maakte hemelreizen via luchtschepen. Ook in Jesaja 6:1-3 wordt over een luchtvoertuig gesproken als 'troon van JHWH'.

1 In het jaar, toen de koning Uzzia stierf, zo zag ik den Heere, zittende op een hohen en verheven troon, en Zijn zomen vervullende den tempel.

2 De serafs stonden boven Hem; een iegelijk had zes vleugelen; met twee bedekte ieder zijn aangezicht, en met twee bedekte hij zijn voeten, en met twee vloog hij.

De profeet Daniël zag meerdere van deze tronen. Tijdens de hemelreizen kwam men als het ware voor de poorten van de hemelse paleizen (heikalots), waar verschillende wachters stonden, alwaar men een speciaal wachtwoord diende uit te spreken, om binnengelaten te

worden. Dit soort voorstellingen kwam zo goed als zeker uit Alexandrië, waar in die tijd ongeveer 300-000 tot 400.000 joden op een kluitje woonden. Aldaar ontstond het 'joodse christendom'. Men filosofeerde daarin over menselijke verschijningsvormen van God. Zij dachten dat God een soort Vaderfiguur was, een groot Licht (Phos), dus een Lichtwezen, die een troon had (een Merkabah), een zespuntig lichtvoertuig. Deze God zou tweeslachtig (androgeen) zijn. Als onsterfelijke Vader is het de Volmaakte, en als vrouw is het de volkomen Wijsheid (Sophia). Hun zoon was de Christus, de zaligmaker. De jood Philo ontwikkelde er de Logos-leer, het vleesgeworden Woord van God. Dit Woord is later vervangen door de Wijsheid. Volgens Philo is God één, die evenwel in tweeën bestaat, nl.. het Goede én de Schepper die alles verzorgt. Er zou ook nog een derde kracht zijn die de vorige twee in balans houdt. Dit lijkt sprekend op het atoommodel zoals wij dat momenteel kennen, waarin ook drie delen zijn, nl.. de elektronen, neutronen en protonen.

Philo

Men kon de Logos (Christos) aanschouwen in zijn bewustzijn door met de Merkabah een hemelreis te maken (ook wel sterrenreis genoemd), een reis langs de planeten en de Pleiaden. Het ging aanvankelijk om een mystieke of geestelijke aanblik, wat tot een fysiek aanschouwen werd gedacht. Dit zag men als letterlijke inwijdingsweg waardoor men zelf God werd. Na de lichamelijke dood zou de ziel -die men zag als onsterfelijk- terstond een hemelreis maken en bij God mogen verkeren in aanbidding. Getallen hadden in het maken van hemelreizen grote betekenis. Het getal twaalf stond voor de dierenriem. Het getal zeven stond voor de Pleiaden en de zeven toenmaals bekende planeten. Het ging hen om de bewustwording en opening van ons derde oog, de pijnappelklier. Men wilde verlost worden van het fysieke aardse lichaam, waaraan allerlei kwalen en ongemakken kleefden, om als reine ziel op te stijgen naar de hemelse geestessferen. Maar wat is hierbij geest? Geest is immers niet statisch maar dynamisch. Geest is leven, levensadem (zuurstof). Als afgekoeld licht vormt ze materie, de aarde en haar stoffen waaruit wij zijn gemaakt. Volgens de heersende mythe van

die dagen zou in de Goddelijke Lichtwereld een defect zijn ontstaan, waardoor duisternis en chaos intrad. Door de Wijsheid wordt er vervolgens een Demiurg of Scheppergod aangesteld, om orde in de chaos te brengen. Door deze Scheppergod werd de mens geformeerd als een androgeen (tweeslachtig), aards met een hemelse levensgeest. De God die men zich indacht was een gedeelde God waarin nog al wat tegenstellingen huisden, nl. goed én kwaad, licht én duisternis, etc. Er moet dan ook flink strijd worden geleverd binnen deze God om de duisternis te overwinnen, want als de duisternis of onwetendheid weer verdwenen zouden zijn, zou de mens het Goddelijk licht in eigen hart ervaren. Ook werd de God die men zich indacht steeds persoonlijker, als een grimmig Wreker, een Betaalmeester, een streng Rechter, etc. Om met deze God in het reine te komen had men een middelaar nodig, en dát werd Jezus.

De Dierenriem

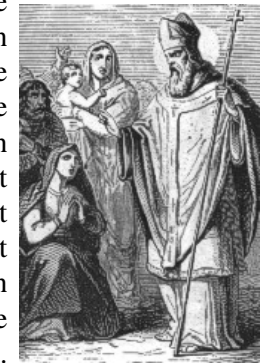
Dit is de inhoud van het eerste joodse christendom, waarin men allen deelde in de christos-ervaring. Zij hadden weinig of niets op met de opvattingen van Paulus, maar hadden hun eigen evangeliën en geschriften, zoals die der Ebionieten, Nazorenen en Hebreëen. De latere christelijke orthodoxen volgden de lijn van Paulus en namen de menselijke vorm van God aan in Jezus.

Hierna ontstond in de tijd van Augustinus de leer der uitverkiezing van enkelen, met als keerzijde de verwerping van velen. Deze leer heeft de mensen lam geslagen. Men hoort de mensen erdoor zeggen dat 'God het moet doen'. Het lijkt er in deze leer sterk op dat het heil alleen van buitenaf tot ons kan komen via bemiddelingen. Nee, het heil voltrekt zich in ons, hetwelk niet door middel van woorden overdraagbaar en noembaar is. Het heilsgebeuren is niet buiten ons, komt ook niet van buitenaf tot ons, maar wordt in ons hart ervaren en gewerkt door ónze keus en openstelling. Wij kunnen anderen hierbij wel helpen, maar kunnen niet daarbij het heil zelf overdragen. Er dient een bewustwordingsproces op gang te komen. Dat gebeurt niet via

catechisaties waar men uit vragenboekjes van de predikant Hellenbroek 'Goddelijke Waarheden' aan de jongeren onderwijs geeft. Daardoor wordt men niet opnieuw geboren in het hart. De vernieuwing van hart en geest is de kern van alle oude mysterie-religies. De mens dient immers tot ontdekking te komen wie hij zelf is, wie God is en dat hij moet kiezen wie hij zal dienen.

Augustinus onderwijst leerlingen

Het vroege christendom nam de zienswijze over van de reeds bestaande oude religies en vatte haar boodschap samen als een geheel nieuwe blijde tijding. Dat kwam erop neer dat hetgeen er aan natuurlijke indrukken in de mensen reeds aanwezig was, aangewakkerd werd. Dat sprak de heidenen wel aan, zodat ze zich gemakkelijk ertoe over lieten halen christen te worden. De kerkvaders zagen kans om hierdoor een hele kerkelijke cultuur te scheppen en de mensen ervoor te winnen. Wat was het geheim waarmee de vroege christenen de ongelovigen wist over te halen, ondanks dat er ook vervolgingen waren en het christendom geen politieke macht was? Dat kwam doordat de kerk het innerlijke weten, het innerlijke dienen van God loskoppelde van het uitwendige. om zich slechts in uitwendig algemeen weten te begeven. De kerk goot de heidense gebruiken in een christelijke vorm, en daarmee uit. Ze maakte haar eigen feesten. Dit sprak de lagere klasse mensen aan, zodat het christendom snel groeide.

Eusebius

Beeldvorming, Mythos en Logos

De oude cultuurvolkeren vertelden aan hun nakomelingen verhalen in mythische vorm. De verhalen zijn symbolisch bedoeld, en wanneer wij deze verhalen letterlijk gaan opvatten, misleiden wij onszelf. Dan

ontstaat er een foutieve beeldvorming, een karikatuur. Het is waar, wij zien graag iets voor ogen, en denken ons iets in, dat is beeldvorming. Beeldvorming is in de Thora verboden in religie. De R.K.kerk meende echter dat beelden juist de religie ondersteunden, daar de mensen zich er iets bij voor kunnen stellen. De kerkvader Eusebius echter weigerde aan de zus van keizer Constantijn het volgende: Constantina had hem gevraagd om een portret te maken van Jezus en dat aan haar te geven.

‘Nee, antwoordde Eusebius, dat is onmogelijk, want zijn goddelijke natuur is alleen bij de hemelse Vader zichtbaar, en wanneer men zijn menselijke natuur uitbeeldt doet men hem schromelijk tekort’.

Dus ook geen iconen. Elk beeld dat wij vormen over Jezus vanuit de mythische verhalen in de evangeliën is bij voorbaat fout. Het gaat immers in mythen om geheel andere betekenissen. Het christendom wilde in haar begin iets nieuws zijn, en velen denken dat het inderdaad een nieuw soort religie-tak was aan de religieuze boom. Augustinus zei in zijn *Retractationes* het volgende: ‘Want de zaak zelf die thans de christelijke godsdienst heet, bestond reeds bij de heidenen en is er sinds het begin van het menselijke geslacht altijd geweest totdat Christus zelf in het vlees kwam. Toen begon men de ware godsdienst, die reeds bestond, met de naam "christelijk" te duiden’.

Augustinus verstond al niet meer de mythen der ouden en hun religie, door de mythen letterlijk op te vatten. Wel had hij gelijk dat de christelijke religie niet nieuw was.

Het vroege christendom is de fout ingegaan door beeldvorming van de Godheid. God is een Geest en is **onvoorstelbaar**. Dat is voor ons mensen niet te pruimen, en vandaar de voorstellingen die wij van Hem maken. De kerkvaders begonnen ermee het volk tegemoet te komen, door God voor te stellen als een Vader die een Zoon had, en deze Zoon voor onze zonden zou hebben laten boeten om Zijn toorn te stillen. Dat is eveneens onvoorstelbaar, maar het zij zo, het moet geloofd worden. Wij kunnen ons geen voorstelling maken, noch een beeld vormen van onzienlijke dingen. Denk aan elektra en gas. Hoe moeten wij een voorstelling maken hoe elektra en gas eruit zouden zien? Dat is

onmogelijk. Alzo is God een Geest, en wat dat is is niet in beelden uit te beelden. God is on-voor-stelbaar. Is elektra en gas niet werkelijk, niet reëel? Ja zeker. Alzo is God onvoorstelbaar als Geest, maar wel werkelijk!

De **mythos** is irrationeel en gaat over het tijdloze in ons bestaan, het eeuwige constante. De mythos geeft zin aan het leven door op het toekomstige goed te wijzen. Men dient de les te leren van het eerst teruggaan om daarna vooruit te komen. Dat is zoveel als z'n leven te verliezen om het te behouden. Dat lijkt tegenstrijdig, maar is het niet. Zo gaat dat in de mythische taal eraan toe, daar het geen letterlijke taal is. Zo spreekt ook de Bijbel over het eerst sterven om daarna te leven, over het ondergaan om op te kunnen staan, over het opnieuw geboren worden, etc. In het zakenleven moet men éerst investeren, wat pijn doet, om erdoor winst te kunnen maken. De landman zaait al wenende, maar bij zijn oogst is er vreugde.

Psalmen 126:6 Die het zaad draagt, dat men zaaien zal, gaat al gaande en wenende; maar voorzeker zal hij met gejuich wederkomen, dragende zijn schoven.

De **logos** daarentegen is rationeel, betreft de realiteit van de dag. Dat is wetenschappelijk aantoonbaar, analyseren, weten, ervaringskennis.

Vader, Zoon en h.Geest

Mythos en logos behoren dus niet bij elkaar. Wanneer men dan ook de fout begaat door met de logos (de rede) de mythos te ontmythologiseren, krijgt men een fantastisch verhaal, maar wel totaal vertekend. Dan kan men van de mythos zelfs een dogma maken, een logische realiteit, zoals met de mythe van Jezus is geschied. Men heeft van deze mythe via de logos van Jezus een historisch figuur gemaakt, wat historisch onbewijsbaar is. De religie heeft de wetenschap op die wijze een karikatuur gemaakt. Mythen zijn immers geen werkelijkheid, maar schijn. Ze

lijken echt, maar zijn het niet. Op die wijze is het christendom met haar

Jezus de mist ingegaan en verloor JHWH zijn mythische krachten. De kerkvaders maakten de mythische Jezus tot een heus mens, die tegelijk God was. Jezus zou bij de doop in de Jordaan tot Christus geworden zijn. Het mysterie dat God in Jezus mens zou zijn geworden vereiste voor de kerkvaders een filosofische onderbouwing. De kerkvaders kwamen met de boodschap dat God in Jezus mens was geworden, tot verlossing van zondaren. De drie-eenheid is hiermee geboren. Origenes die meer gnostisch gericht was en verbonden was met de Alexandrijnse patristiek, legt de nadruk op Christus als logos. Augustinus was meer verbonden aan de Latijnse patristiek en legde meer de nadruk op het geloof en het mens-zijn van Jezus. De naam Origenes betekent zoveel als ‘zoon van Horus’.

Origenes icoon

Het was vooral de westerse kerk die nadruk legde op de historiciteit van Jezus. De mythe zoals deze reeds lang betond in andere oude religies, werd in historische werkelijkheid omgezet. De mythe van Osiris, Isis en Horus werd in Jezus de gestalte van de ‘lijdende knecht’. Het is dan ook de hoogste tijd dat wij de mythos weer leren kennen om te leren wat de bedoeling ervan is. Door de logos hebben de christenen slechts een Jezus buiten zich ontmoet. Alleen door de mythos kan men innerlijk een christos of gezalfde worden. Het christendom heeft bijna 20 eeuwen lang gefaald en zal opnieuw dienen te beginnen. Het doel van de mythe is om tot innerlijke verlichting te geraken.

Er bestond na de ballingschap een officieel of orthodox jodendom, én een esoterisch jodendom (hellenistisch jodendom). Het esoterische jodendom had sterke universele opvattingen en gnostieke trekken, en het stond op gespannen voet met het officiële jodendom. Het had ook een doop en eucharistie, die bij de mythische cultus behoorden. Het leerde reeds dat God een zoon had, een tweede God, en dat de grote God zichzelf incarneerde in een mens. Dit alles vinden wij in de vier evangeliën terug. Het christendom heeft zich door het esoterische jodendom laten inspireren. het verkoos niet langer Aramees als voertaal, maar het koine-Grieks. Het gevolg hiervan was dat veel Oud Testamentische begrippen als verzoening, zonde, gerechtigheid, etc., een andere betekenis

verkregen. De meeste christelijke leerstellingen zijn wat betreft hun formulering en betekenis ontleend aan de hellenistische filosofie. Het concept van de logos komt van de joodse wijsgeer Philo van Alexandrië. Deze logos spermatikos was het Woord, de zoon van God, die het vruchtbare zaad overal verspreidde. Hierop werd het dogma der drie-eenheid gevestigd. Het christendom was populair en had aantrekkingskracht, door zich aan te sluiten bij de reeds bestaande heidense religies, mythen en symbolen.

Het innerlijke weten

Het reinigingsproces in ons is tevens een bewustwordingsproces, een transformatie en metamorfose. Het ware geloof kan echter niet via woorden worden overgedragen op anderen. Het gaat om een nieuwe geboorte, de inwendige verlichting. Wanneer JHWH ons verlicht, worden we ingewijd en zijn wij in staat de Goddelijke mysteries te verstaan vanuit ons hart. Wel zagen de kerkvaders dat in elk mensenhart de kiem aanwezig was tot de inwijding van de geloofsmysteries. Er was slechts bewustwording vereist, het innerlijk weten. Volgens Augustinus was het christelijke geloofsgoed niet nieuw, maar was het het zoveelste concept ter inwijding. Het zijn historisch aantoonbare feiten dat het christendom allerlei overeenkomsten vertoont met de oude mysterie-religies, nl. om vanuit de duisternis tot het ware licht te geraken. Tijdens de eerste vier tot vijf eeuwen heeft het christendom de mysteries van haar geloof stilgehouden. Eerst werd een nieuweling ingewijd, en pas daarna werden hem de waarheden en betekenissen ervan meegedeeld. Dat is vreemd, zouden wij zeggen. Wat had dit te betekenen? Men liet iemand eerst iets ondergaan, om pas daarna er de betekenis van mee te delen. Dat werd gedaan om éerst in de mens iets wakker te maken, om diens derde oog te activeren, omdat men daarmee pas de mysteries zal kunnen zien en verstaan. Men beleed dat de mens geestelijk blind was. Wanneer aan een geestelijk blinde de mysteries zouden worden verteld, zou deze ze fysiek opvatten en er zich inbeeldingen van maken. Dat geeft ontsporing. En die ontsporing zien we dan ook in het begin van het christendom ontstaan. De mensen gingen de mysteries fysiek opvatten, en de mythen ging men

als historische werkelijkheid zien. Echter, men kán gewoon weg het licht der waarheid niet rationeel ontvangen. Het ware geloof is een doorlèven, een innerlijk proces, wat men niet op anderen kan overdragen, en men kan het ook nooit geheel onder woorden brengen. Het is strikt persoonlijk en kan niet aangeleerd worden in een kerk of op catechisatie. Men kiest er zelf voor en kan daarin anderen niet meenemen. Wat men niet kon meedelen, daarover zweeg dan ook de kerk eeuwen lang. Met klem sprak de christelijke kerk in de eerste eeuwen over de geheimhouding van geloofszaken. Dat is niet vreemd, daar er in die tijd vele groepen waren die hun geloofszaken strikt voor zichzelf hielden. Pas ná het concilie van Trente zette de christelijke kerk alle bloemetjes buiten en gaf ze alle geloofsgeheimen prijs voor een ieder die dat wilde weten. En sindsdien is het hek van de dam en is het bergafwaarts gegaan met het christelijk geloof.

Concilie van Trente 1546

Vanuit de doorleving, worsteling en strijd komt men tot de erkenning of overtuiging van een waarheid, of van de waarheid zover wij deze kunnen bevatten. Dan alleen gáát men ervoor en houdt men stand. Dan houdt men een zaak voor waarachtig, en dat is onmededeelbaar aan anderen. Het voor-waar-houden is géén kennisoverdracht, maar is doorleving. Wij kunnen van een geestelijk blinde het 3e oog niet openen. Het 3e oog is wel in de ander aanwezig, maar sluimert en is foutief gericht. Hoe kan men daarin verandering brengen? Dat kan slechts door ontwaking van Boven, door zelfovergave, en niet door een mechanische methode. Clemens zei dat God niet kan gevat worden door woorden of beelden, maar dat alleen de genade Gods verlicht. Het onderwijs dat de kerkvaders gaven was wel gericht op het ervarings-weten, niet op het rationaal kennen, niet de intellectuele kennis of een geloof in algemene zin. Het gaat om de geheiligde kennis, om het Goddelijke te doorleven. Voordat een nieuwe ling deze ervaring van hogerhand had ontvangen,

deelden de kerkvaders hem niets mee van de mysteries. Het ware geloof is geen informatie-kennis die men kan overdragen. Aan kinderen werd dan ook nooit de catechese gegeven, alleen aan volwassenen. Kinderen liet men de eerste twaalf eeuwen geen eucharistie vieren, niet biechten en niet toe tot de ingewijden. De catechese begon oudtijds als een volwassene zich had bekeerd, naar de kerk ging met de vraag om aangenomen te worden. Men wist in die tijd nog dat een mens ontvankelijk gemaakt moest worden om de werkelijkheid of waarheid te kunnen verstaan. Anders blijft de waarheid ongrijpbaar. Het mysterie van JHWH is niet door het menselijk intellect te vatten. Het ware geloof komt dan ook niet voort uit een boek, zelfs niet uit een Bijbel, in niets dat van buiten komt. Het ware geloof rijst op in ons hart, dáár gaat het licht op, hetwelk ons gehele lichaam verlicht. Dat ervaart men en maakt bewust van de waarheid, welke gekenmerkt wordt via symbolen. Symbolen niet als tekens, maar als een licht dat ons is opgegaan, als iets ongrijpbaars, als iets ondoorgrondelijks. Mensen bedoelen met symbolen doorgaans een teken of tekens, maar dat bedoelen wij niet alleen.

Op de belangrijkste levensvragen kan geen rationeel antwoord worden gegeven, slechts via mythen kan men deze beantwoorden. Vandaar dat de Bijbel ze in en door mythen bespreekt. De theologen hebben de mythen ontmythologiseerd en er dogma's van gemaakt. Daarmee hebben ze de boodschap van de Bijbel beroofd van haar ware inhoud. Religies zijn erdoor in een symbool-crisis geraakt. Vandaar dat men symbolen omgezet heeft in dogma's. Het symbolisch bewustzijn heeft men in slaap gesust, zodat de levende symbolen versteend zijn tot starre tekens. Het christelijk geloof is ter ziele. JHWH maakt wat nieuws. Het overblijfsel van Israëls twaalf stammen in de verstrooiing ontvangt een besneden hart, waarbij het enige verbond van JHWH voor hen herleeft. De sluier van onwetendheid wordt weggenomen. Men kent de naam van JHWH weer, en men zal met z'n eigen hand schrijven: 'Ik ben van JHWH!' En JHWH zal zeggen: 'Het is Mijn volk'. Het oude is voorbijgegaan, ziet het is alles nieuw! (Zacharia 13:9).

